

ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΠΟΥ ΚΑΤΑΝΤΗΣΑΝ ΤΑ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

ΤΗΣ ΖΕΡΜΑΙΝ ΜΠΩΜΟΝ

[*Η συγγραφέας με το χωριό μου της αυτό παραμύθι θέλει να δείξη το γάμι και το κατήχημα των σημερινών βασιλοπούλων εν συγκρίσει προς τα βασιλοπούλα και τα ομοιοπαθία των παλιών καιών καιών και των παλιών παραμυθιών.*]

— Πού είναι ο γιος μου ; ρώτησε ο βασιλιάς το θαλαμηπόλο του.

— Μεγαλειότατε, νομίζω πως ή Αύτου Ύψηλότης ο πρίγκιπς διάδοχος πήγε στο κυνήγι, άποκριθήκε ο Ήσάζ. Τόν είδα να φεύγει από όλιγου...

— Πάλι κυνήγι ! μουρμούρισε ο βασιλιάς. Το παρακάμει αυτό το παιδί... Ξοδεύει πολλά για το κυνήγι με τη σημερινή άκρίβεια του παραουτιού μάλιστα...

— Άλλοιμονο, Μεγαλειότατε, το παραουτι είναι πιο φτηνό από το χρέας, και ο χασάπης δεν μας δίνει πια βρασεύ... λέγει ότι του χασάπη παραπολλά. Ο πρίγκιπας λοιπόν θυσιάζεται για Σας. Ή Αύτου Ύψηλότης είναι καλός σκοπευτής. Ίσως μας φέρει χαρμιά άποκαταστήσει όπως πρέπει τα παιδιά μου. Τώρα ή κόρες μου δεν βρίσκουν πια καλό χαμπρό και χαρμιά πριγκίπισσα δεν θέλει να πάω τον γιό μου.

— Μεγαλειότατε, είπεν ο θαλαμηπόλος, ή τόσες καταστροφές έχουν κι αυτές το καλό τους. Έτσι μπορεί τώρα να πω έλευθερα τη γνώμη μου στην Μεγαλειότητά Σας, χωρίς να κινδυνεύη ή τιμησή μου. Και λοιπόν, να ή γνώμη μου. Ή Ύψηλότης Μεγαλειότης δεν πρέπει να ελιπίξη πια στους θεόους, πρέπει να ζητήσει προς το μέρος των λαών.

— Ποιά ! Τι θέλεις να πης ; φώναζεν ο βασιλιάς Λοθάριος. Τότε ο Ήσάζ έφερε στο στόμα του στ' αυτί του βασιλιά και του μίλησε ανά πολύ ώρα.

***

Ο Ήσάζ δεν είχε γελαστεί. Ο πρίγκιπας γάρισε απ' το κυνήγι με μια καρακάξα, μια γελάδα κι ένα φλώρο. Μά ήταν κατσουφιασμένος και σεπτιζός. Το πρόσεξαν αυτό στο τραπέζι όπου μονάχα το φλώρο έφαγε απ' όλο το κυνήγι του.

Ο Ήσάζ που σεβριζέε έσπρωξε με σβρας στα χουμά των άγωνά του βασιλέως.

— Τι έχεις, παιδί μου Πετρόλε ; ρώτησε ο βασιλιάς.

— Τι έχεις, άγαπημένο μου Πετρόλε ; ρώτησαν ή βασίλισσα Βανίλια.

— Τι έχεις, άγαπημένε μας αδελφέ ; ρώτησαν και ή πριγκίπισσες Σεβίλη και Ήκαρίνα.

Δίχως να δόση χαρμιά άπάντησι ο Πετρόλος σηκώθηκε κι έφυγε χτυπώντας από πίσω του την πόρτα.

— Μεγαλειότατε, μουρμούρισεν ο Ήσάζ. Άν ο πρίγκιπας είναι έρωτοχτυπημένος, είμαστε χαμένοι, θ' άποτύχουν όλα μας τα σχέδια.

— Τι πρέπει να γίνη, Ήσάζ ;
Νά περιμένουμε και να προσέχουμε. Και τώρα αν θέλουν ή Αύτων Ύψηλότητες Σεβίλη και Ήκαρίνα, άς βγάλουν τα γάντια τους για να με βοηθήσουν να πλώω τα πιάτα.

***

Άπο την ήμερα έκεινη τα φερσίματα του πρίγκιπας Πετρόλος ήταν πολύ αλλόζοτα. Και πρώτα—πρώτα έβαφε με μελάνι τις ξεθοριασμένες μπότες του. Ύστερα σούφρωσε από μια έλαφριά φρενάδα του ένα μπουκαλάκι με μριζούς χομπους κοζόνια και άρωματιζόταν μ' αυτό. Κατόπι έκοψε μια λουρίδα απ' τόν θρόνο και έκαμε μια γαβάτα και με το χροματιστό πενιούρι της βασίλισσας έρκιασε ένα ποικάνισο.

Χτυμένος έτσι χοιρόπατα έφραγε την αήγη και γούριζε πίσω όταν νύχτωνε. Πού πήγαινε ; Άδύνατο να μάθεται γιατί άρβενας δεν είχε δοξη να τόν παρακολούθηση. Και επειδή δεν έπαιρνε μαζί του το τουφέκι του, ή βασιλική οικογένεια περιόρισθη κατ' ανάγκην στη φτωσαγία.

Μη βαστώντας πια ο βασιλιάς Λοθάριος, άποφάσισε να ζητήση έξηγήσεις από

το γιό του. Ή έξηγήσεις αυτές έδόθησαν στην αίθουσα των σαμαροβλάτων που την φώτιζε θαμπά ένα ψηλό κεράκι της πεντάρας.

— Πετρόλε τί έχεις ; τί έχεις ; ρώτησε άκόμα μια φορά ο βασιλιάς Λοθάριος.

— Ο Πετρόλος έσφιγγε τα δόντια του και δεν άπαντούσε.

— Μπρός, άγαπημένο Πετρόλε, τόν παρακάλεσαν ή βασίλισσα και ή πριγκίπισσες, μίλησε, μίλησε !

Κ' έπεσαν κι ή τρεις στα γόνατα του διαδόχου του θρόνου, σηχματίζοντας έτσι ένα σταρακτικό και πλαστικό συγχρόνος σύμπλεγμα.

Ή καρδιά του πρίγκιπα που την κατέτρωγεν ο έρωτας δεν μπόρεσε ν' άνθέξη στο θέαμα αυτό.

— Θέλετε να τα μάθετε όλα ; λοιπόν, να ο έρωτας φρόλιασε μέσ' στην καρδιά μου από την ήμερα που σκότωσα την καρακάξα, την γελάδα και τόν φλώρο. Την μέρα αυτή, γυρίζοντας απ' το κυνήγι άντάμωσα μέσα σ' ένα μεγαλοπρεπέστατο αυτοκίνητο 40 ίππων...

— Την πριγκίπισσα Βάνδα ; την γειτόνισά μας στην Δολμρία ; είπε στην τύχη ο βασιλιάς.

— Την έξαδέλφη μας Ήλεμρία ίσως ; ρώτησαν ή πριγκίπισσες.

— Ά ! αν ήταν μια απ' αυτές θα όμολογούσα το πάθος μου ! Ή πολυαγαπημένη μου που τ' αυτοκίνητο της είχε πάθει κίλαιο βλάβη, μούσε ότι γούριζε...

— Άπ' την αήλη της Σουηδίας ; είπεν ο βασιλιάς.

— Άπ' το βασίλειο της Ποδολίας ; είπεν ή βασίλισσα.

... Άπό την έπιθεώρηση των κοπαδιών της, έξακολούθησε κατσουφιασμένος ο πρίγκιπας. Έχει τόσα πολλά πούνε άποχρησμένη να κινή το γούσο τους μ' αυτοκίνητο. Σκεφθήτε λιγάκι. Έξη γιλιάδες πρόβατα, δεκα γιλιάδες γουρουνία, είκοσι γιλιάδες άγριοβόδα της Άμερικής. Και πρόσθεσε πιο κατσουφιασμένος άκόμα ο πρίγκιπς, όπως συμβαίνει στα παραμύθια, άγάπησα κι εγώ μια βοσκοπούλα. Καταράσσο με, πατέρα μου !

— Νά σε καταραστώ ! άγαπημένο μου παιδί φώναξε ο Λοθάριος λάμποντας από χαρά, ένθ' ο Ήσάζ άφρονε τα χέρια του που του έτρεφαν. Νά σε καταραστώ όταν με την έξυπνάδα σου έκανες εκείνο που εχόμασε εγώ και ο Ήσάζ ! Νά σε καταραστώ όταν χάρις σε σένα θα μπόρεσω να πληρώσω τριαντακόπι χροών μισθούς που χροεστώ στον Ήσάζ και να προσφέω στην βασίλισσα ένα ευγάρι καλτσες από πραγματικό μετάξι ! Νά σε καταραστώ ! Ή έκλογη σου είναι πρακτική και ποιητική. Στις σημερινές περιστάσεις δεν δύνασαι για έναν πρίγκιπα άλλη διέξοδος παρά να νυμφευθί μια βοσκοπούλα.

— Σας λέγω να με καταραστήτε όχι γιατί ζήτησα το χέρι μιας βοσκοπούλας, αλλά γιατί δεν δέχτηκε έκεινη τις προστάσεις μου !

— Μ' αυτό είναι άδύνατο ! βόγγησε όλη ή αήλη της λαγαρενιάς.

Και ο Πετρόλος κουνώντας με πόνο το κεφάλι του, νυμφύρισε :
— Δεν θέλει, λέει, να πάω... και τ' ό τ ε ρ ό τ η ς ε !...
Ζερμαίν Μπωμιόν

★

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ ΓΕΝΝΑΙΟΣ ΩΣ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

Στην πολιτορία της Ρώμης ο άρχηγός τών έπιτιθεμένων στρατευμάτων τής Μπουμπών πληρώθηκε θανατηφόρος στην χοιρομωτηρη στιγμή της μάχης κι έπεσαν αιμόφυροτος στη γη. Μερικοί στρατιώται του τότε που δεν τόν ένγνώριζαν έξ άφραος, τόν ρώτησαν με άγνοία :

— Δέ βλέπουμε το στρατιγό μας... Πού είναι ; Μήπως έπαθε τίποτα ;

— Ο έτοιμοθάνατος στρατιγός τότε, μαζιόντας όλες τις δυνάμεις που του άπέμεναν άνασκόπησε και είπε :

— Ο Μπουμπών προχωρεί έμπρός!... Άκολουθήστε τον στη νίκη !

